

태권도

1/93

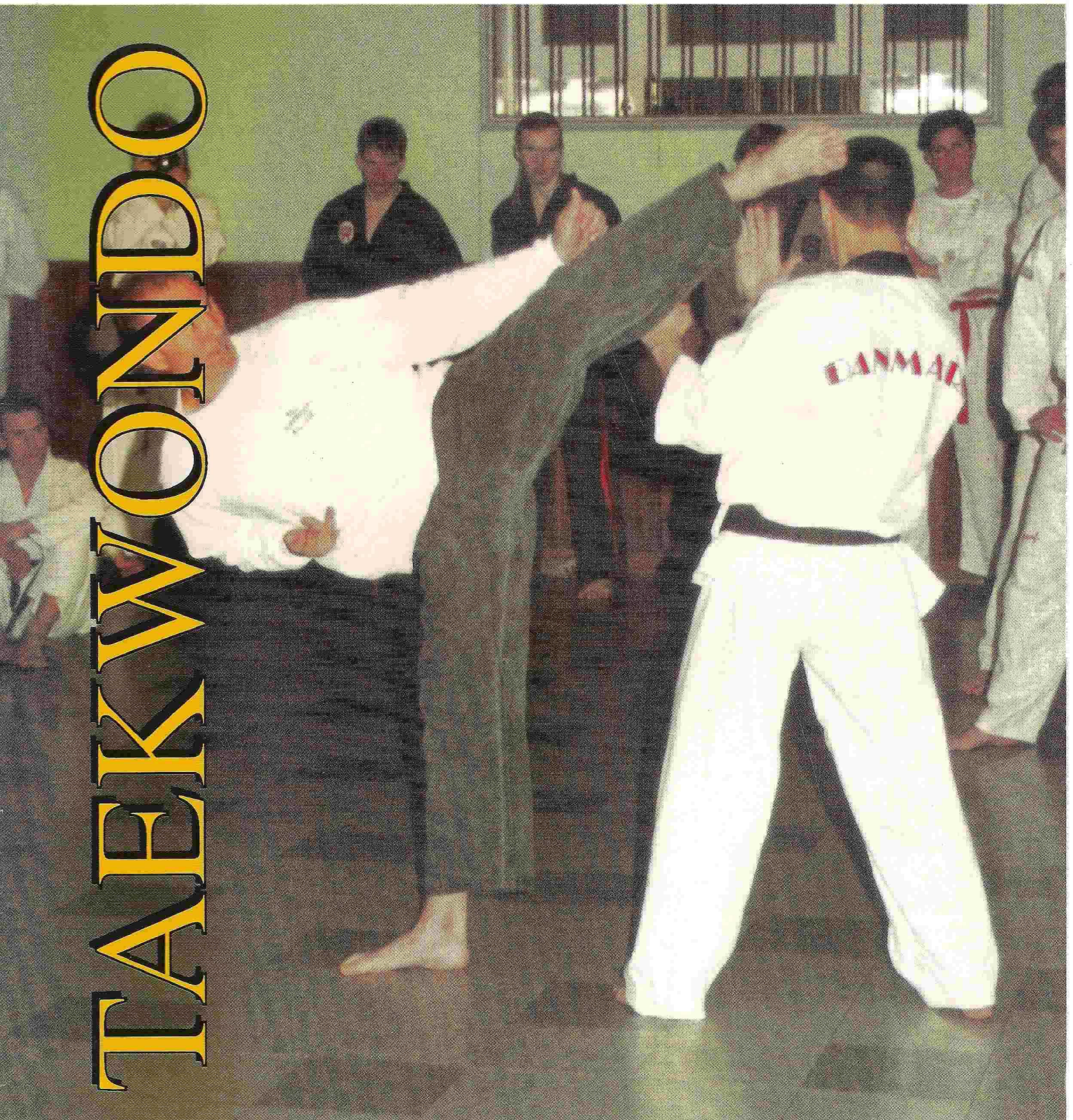
Februar

MEDLEMSBLAD FOR DANSK TAEKWONDO FORBUND

18. ÅRGANG

TAEKWONDO

HUSK
PÅSKELEJREN
d. 8.-11.4. 1993

 **NIPPON
SPORT**

Taekwondo nr. 1/93

Medlemsblad for
Dansk Taekwondo Forbund

Medlem af:

Dansk Idræts Forbund
Europæisk Taekwondo Union
World Taekwondo Federation

Redaktør:

Carsten Stigers
Brendstrupvej 5
8200 Århus N
Tlf. 86 10 11 79

D.T.F.'s sekretariat:

D.T.F.
Herningvej 35
8600 Silkeborg
Tlf. 86 81 16 36
Fax 86 81 30 61
Ma.-to. 09.00-17.00
Fred. 09.00-14.30

Redaktionen påtager sig intet ansvar for manuskripter, fotos og tegninger, der indsendes uopfordret.

Meninge udtrykt i artikler, anmeldelser o.l. er forfatterens egne og kan ikke tages til indtægt for forbundets eller bladets holdninger og synspunkter.

Indlæg til bladet bedes maskin- skrives. Indlæg skal underskrives - oplys navn og tlf. nr. Ved fotos bedes fotografens navn oplyst.

Oplag:

6.800 eksemplarer

Layout

 REECKMANN Gruppen
8543 HORNSLET
TLF. & FAX · 86 99 52 94

Deadline næste nr.:

**15/3
1993**

Forsidebilledet:

Bill Wallace
ved seminar i Århus

Leder

Der er svedt meget sved og sparket mange spark siden det sidste nr. af TAEKWONDO. En del har da læst det sidste nummer, da jeg har modtaget en del indlæg. Desværre er emnet ret trist, nemlig vold. Jeg vil lade artiklerne i dette nr. tale for sig selv, og så lade det være op til os selv og de personer i forbundet (HB) som har med slige ting at gøre, at følge op på dette, så vi kan følge lægens gode råd "Det er bedre at forebygge end at helbrede"

Årets kampstævner er ved at gå i gang. De regionale mesterskaber med kvalifikation til DM er lige på trapperne, og jeg ved der svedes rundt omkring, men har man tid eller er man interesseret i lidt ekstra sjov og god træning vil jeg lige henlede jeres opmærksomhed på de to lejre i nærmeste fremtid. Ja, det er rigtigt. Jeg tænker på Maj-lejren i Holstebro og Påskelejren i Skjern.

Carsten Stigers

Guld til KO

Det er ikke kun indenfor Taekwondo-verdenen, at man kan se, at vores lands-træner Ko Tai Jeong har gjort et kæmpe arbejde for vores sport. På den anden side af jorden er han også en kendt person, og den koreanske regering fandt, at Ko havde gjort et så stort arbejde for Taekwondo og dermed som repræsentant for Korea, at han d. 30 december sidste år modtog Den Koreanske Orden, hvilket svarer til vores ridderkors.

I løbet af de 13 år Ko nu har været i Danmark, har han ført de danske farver til tops ved utallige stævner i udlandet.

Således blev det i '88 til OL guld og sølv. I '91 fik vi 2 VM guld og en sølv, og senest blev det til endnu en guld ved OL i Barcelona. Hvad det er blevet til af EM guld og andre ædle metaller vil kræve for meget plads at nævne. Men en ting er sikker. Ko har fortjent sin udmærkelse og vi ønsker ham alle tillykke, og benytter lejligheden til at bestille 4 - 5 guldmedaljer ved VM i år i New York.

Tillykke
C.S.

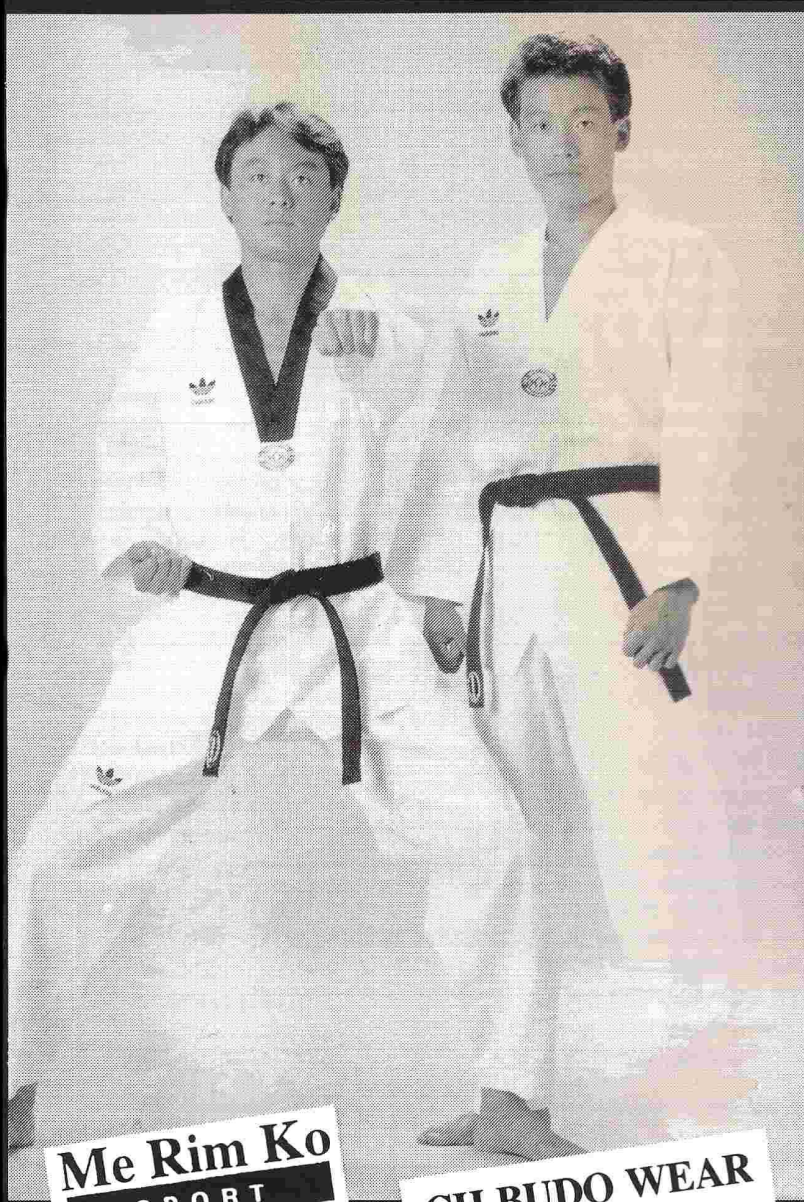

Ko ved receptionen i anledning af "ridderkors"

The Choice Of Champions

adidas[®]

Martial Arts Supplies & Equipment

Me Rim Ko
SPORT

Strindbergsvej 94B
DK - 2500 Valby
Tlf. 36 30 88 10
Fax 36 30 88 13
Giro: 3 97 68 82

CH BUDO WEAR

v/ Claus Henriksen
Primaluvej 16 2.th., 4600 Køge
Svarer altid på:
Tlf. 56 63 87 75 el. 30 54 82 91
Giro 089 82 95

adidas sko str. 35-45 Ny model

adidas dobog

Absolut topkvalitet. Special-design for perfekt bevægelsesfrihed. 65% polyester. 35% bomuld.

Dragter leveres komplet med: Jakke, elastik i buks, bælte.

adidas str. 170-220 cm. Sort/hvid krave

Ring efter priser !!!

JA TAK Jeg vil gerne have tilsendt et katalog med TAEKWONDO udstyr og prisliste

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____

By: _____

Eneforhandler af adidas TAEKWONDO udstyr i Danmark

Vold og taekwondo ?!

Jeg læste med stor interesse John Hansens artikel i det sidste forbundsblad, mange tanker fløj igennem hovedet på mig. Hvad er der ved at ske med vores forbund, vores medlemmer, vores taekwondo? Vi er jo alle enige om at vi træner taekwondo på den danske måde?

- Hvor går det galt, at medlemmerne i klubberne "går amok på gaden" eller på et diskotek?
- Har vi (instruktørerne) fejlet i den opdragelse, der er en del af taekwondo?
- Hvad betyder TAEKWONDO egentlig?

Dette spurgte jeg et par 1. kupper om! Benspark, næveslag, system, blev der svaret prompte.

Ja det er rigtigt, men hvilken dybere mening har det så?

Nå ja, det har vi jo ikke fået forklaret af vores instruktør! Hvor er det du vil hen?

Det kommer vi tilbage til.

Men hvorfor træner I så taekwondo?

For at komme ud at kæmpe! Er det det eneste I træner taekwondo for? Nej så lær' vi jo også at forsvare os selv! Nå ja, så vis mig noget af det selvforsvar, som I har lært!

To rejste sig op (efter et par opfordringer) og viste Hanbeon Keuregi og et par enkelte frigørelsesgreb, fnis, fnis, lidt genert.

Det var godt, men hvorfor vil I så til sortbælte?

Det var et utroligt ubehageligt spørgsmål! Nu har vi jo trænet i 4 år, så skal vi jo op til sortbælte!

Er det antal år, som man har trænet, der er afgørende for om man kan komme op til sortbælte?

Jaa, tjaa, nåååj, det er det vel ikke?

Et stort spørgsmålstegn, hvad fanden vil du have at vi skal svare Momme?

Sådan foregår TKD - i ringen eller Dojangen - ikke på gaden

Det er netop kernen i det hele, I skal ikke svare hvad I mener, der er min mening, men jeres overbevisning, men det jeg forlanger af jer er, at I alle skal være klar over hvorfor I træner taekwondo og hvad det betyder for jer!

Det med at slås (læs komme ud og kæmpe), behøver I ikke at træne taekwondo for!

Dette lille uddrag af en dialog på en træning afspejler lidt af den udvikling vi er i gang med i Dansk Taekwondo Forbund.

Vi skal være et stort forbund, vi skal være 10.000, nej 13.000, nej 15.000 medlemmer i forbundet. Taekwondo skal gøres til en hvermandssport. Vi skal være det største kampforbund i Danmark.

Det er godt at sætte mål, for sig selv, for sit arbejde også for sin sport.

Men er det de rigtige mål vi sætter os? Skal vi være mange medlemmer? Hvilke konsekvenser har det for vores forbund? Der er jo altid en regning, der skal betales, og det kan være dyrt, eller dyrere end det/de mål, vi har sat os. Har man ved disse målsætningskurser også taget højde for disse konsekvenser?

Kan taekwondo sammenlignes med hvilken som helst anden idrætsgren?

Har vi efterhånden trykket respekten, disciplinen mere og mere ud i baggrunden?

Er det det vi ønsker?

Kan man se et sammenfald af tilfældigheder, der viser tegn på at respekten og disciplinen er trådt i baggrunden og den stigende opmærksomhed på voldelige overfald af taekwondo udøvere? Journalisterne er jo blevet klar over, at der er noget som hedder taekwondo, det har vi jo selv sørgt for!

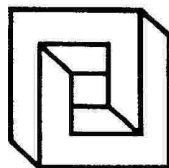
Skal vi stille større krav til vores elever? Viden, uddannelse, respekt, disciplin, filosofi, historie og ikke mindst menneskekundskab?

Det er mange spørgsmål, som jeg ikke har svarene på, men hvor vi, ja vi alle i fællesskab kan gøre en indsats for at stoppe det, taekwondo er ved at udvikle sig til. Det gøres ikke ved at fortrænge det eller fortie det, men ved at tale åbent om det og gøre noget!

En kæde er ikke stærkere end det svageste led.

Momme Knutzen
Århus Taekwondo Klub

Klubblade - få et tilbud hos:

REECKMANN Gruppen

reklame · tryksager · skilte · profiltøj · oversættelse

ELLEKÆRPARKEN 87 · DK-8543 HORNSLET · TLF. & FAX · 86 99 52 94 · GRØ 9 48 38 37

Nordisk konference • Kvinder i idrætsledelse

Ja, så har jeg igen været ude for at se på hvad der ellers rører sig inden for idrætten.... end lige Taekwondo. Noget meget aktuelt lige for tiden er kønspolitikken inden for idrætten.

Den 5.-8. november deltog jeg i Nordisk Fælleskomite's nordiske konference: "Kvinder i idrætsledelse". Hov, hov, du kan roligt læse videre, for det har nemlig ikke en sk.. at gøre med rødstrømpebevægelsen i 60'erne, men derimod hvordan vi får flere kvinder ind i idrætsledelserne. Og kvik som du er, vil du nok spørge: "men...hvorfor skal vi så det - når det går godt nok?" Det kan du finde ud af ved at læse et par linier mere!!

Rammerne:

Indledningsvis vil jeg lige fortælle lidt om konferencens rammer. Vi var ialt 107 deltagere fra Færøerne, Grækenland, Estland, Norge, Sverige og Danmark. Ud af de 107 deltagere kunne de mandlige deltagere tælles på een hånd...desværre.

Konferencen blev afholdt i Idrættens Hus i Brøndby (*et sted som jeg ellers kun kender i forbindelse med vores kære hr. Landstræners "ni-halede"*), og den danske gruppe, som havde arrangeret konferencen, havde bestemt ikke overladt noget til tilfældighederne. Der var arrangeret tolke, så man altid var sikker på, at man forstod det hele - og det kunne jo godt være et problem, når der var f.eks. finske oplægsholdere. Ligeledes havde de gjort meget ud af, at vi ikke skulle komme til at kede os: Kunstmuseum, ballet, sightseeing og strøgtur var en del af alt det, de havde fået stablet på benene. Samtidig med konferencen var der byggekaos i Idrættens Hus, idet de er ved at bygge om... men det lod den arrangerende gruppe sig overhovedet ikke påvirke af - flot, flot.

INDHOLDET: De fire dage, som konferencen varede, var bygget op omkring forskellige temaer, som var:

- Fremtidens ledere i en fælles europæisk kultur.
- Kvinde i dag - idrætsleder i morgen.
- Unge kvinder i idrætsledelse - en fremtid? og
- "Slipset" gør ikke udslaget.

Oplægsholderne

Til temaerne havde de hentet forskellige oplægsholdere, og igen var der ikke noget at klage over. Oplægsholderne vil jeg betegne som ikke mindre end fremragende og meget kvalificerede til deres bestilte arbejde. Så jeg tør næsten svære på, at ingen på noget tidspunkt på hele konferencen...sov!!! Nå, men for nu at nævne nogle af oplægsholderne

kan jeg da fremhæve Kulturminister Grethe Rostbøll, lektor Else Trangbæk, Lone Dybkjær, Line Baun Danielsen, specialrådgiver i verdensbanken Marit Wiig. Uden at sige for meget vil jeg vove den påstand, at disse personer havde en stor del af æren af konferencens dynamik og engagement - de var virkelig, virkelig meget inspirerende.

Gode undskyldninger er der nok af!

Ovenstående personer kom med gode bud på, hvorfor der er så få kvindelige ledere som tilfældet er. Nogle af dem gik på:

- at kvinder tit undskylder sig med madlavning, børn, fam. m.m.
- at kvinder ikke tør tage udfordringer op - er bange for fiasko.
- at kvinder har svært ved at lede på de præmisser, som er i dag - de mandlige.
- at kvinder har svært ved at kæmpe sig det sidste stykke af rangstigen - er tilfredse, når de er halvvejs.
- at nogle mænd har svært ved at arbejde på tværs af køn.
- at nogle foreninger er bygget op omkring en patriarkalsk organisation.
- at kvinder lider af en voldsom skyldfølelse over for familie og hjemmet, når de bruger tid på lederarbejde. Skyldfølelsen kan de desværre ikke bruge til ret meget, andet end en vældig fin hæmsko.
- "Kvinde er kvinde værst" - kvinder har svært ved at bakke hinanden op - mangler netværk.

Ja, jeg kunne blive ved, der var virkelig gang i debatten. Der var selvfølgelig også nogle punkter, hvor man kunne ane en vis uenighed, både på tværs af lande, men også på tværs af sportsgrene. På et område var alle da enige, og det var omkring nødvendigheden af, at vi får flere kvindelige ledere.

Kulturændring

Nødvendigheden tog sit udgangspunkt i, at vores kultur har ændret sig op igennem tiden til i dag. I dag er idræt ikke kun for mænd - men så sandelig også for kvinder. Antallet af mandlige og kvindelige udøvere er da næsten også lige stort. Derfor er det også vigtigt, at kvinderne kommer frem og er med til at påvirke idrætten, så begge køn bliver tilgodeset.

Elite contra bredde

På konferencen kom det også frem, at kvinder og mænd har forskellige værdigrundlag at lede på. Mændene er mere resultatorienterede og satser derfor mere på elite end bredde. Kvinder derimod

er mere socialt anlagte, og er derfor mere bredde-orienterede. (Det er meget generelt!!), der er selvfølgelig både mænd og kvinder, der har modsat værdigrundlag.) Så kan du jo nok se, at det er indlysende, hvorfor vi skal have ledere af begge køn!!

Kvindelige ledere / en nødvendighed

En anden god grund til nødvendigheden for kvindelige ledere, og det er, at mænd og kvinder i dag deles om det hjemlige arbejde, så som børn, madlavning, rengøring m.m. p.g.a. at kvinder i dag også er udearbejdende. Mændenes overkydende tid er dermed blevet en del reduceret, hvilket øger behovet for at arbejdet i foreningerne også deles...inden mændene overbelastes!! Kræves der ligestilling i hjemmet, må det også gælde i foreninger, organisationer m.m. Det er mere end nogensinde før nødvendigt at vise, at vi kan arbejde sammen og hjælpe hinanden. På den måde får vi også tilgodeset mange flere interesser/behov.

Hvad med vores eget forbund?

Uden at gøre mig alt for klog, vil jeg tro, at problemet er knap så stort i DTF, som i andre "garvede" forbund med mange flere år på bagen end os. Mange af de ældre forbund har det nemlig med at hvile på traditioner, som gør lederposterne næsten utilgængelig for kvinder. Nå, tilbage til vores eget unge forbund, der har ca. 8000 udøvere, hvoraf de ca. 1500 er kvinder. Hvorfor nævner jeg nu medlemstal? Det gør jeg for at se, om vi har forholdsvis lige så mange kvindelige ledere, som vi har udøvere. Det har vi nok ikke - men vi er et af de forbund, der har flest kvinder på lederplan. Vi har en kvinde i hovedbestyrelsen, vi har ikke mindre end 4 kvinder i regionsbestyrelserne (Fyn halter bagefter!!), og mange af de danske klubber har endog kvindelige formænd...flot, flot!! Så der var faktisk en del på konferencen, som jeg ikke kunne nikke genkendende til, som medlem af et så ungt og dynamisk forbund som vores (lugter det af pral?), der ikke er bange for at følge med udviklingen, hvad ledelsesformer angår.

Hvil ikke på laurbærrene!

Selvom det ikke ser så sort ud i vores eget forbund, må vi ikke læne os tilbage og tro, at den hellige grav er velforvaret...for det er den bestemt ikke. Vi må til stadighed "oppe" os, for at følge med udviklingen - så her til sidst vil jeg gerne opfordre de klubber, der endnu ikke har kvindelige ledere - til at gøre lidt mere for sagen, så vi i DTF kan forblive lidt foran de andre forbund!! God fornøjelse med arbejdet

Med (k)venlig hilsen
Karin Schwartz, Esbjerg

Spiritus - Vold - Lejre !

Det kan godt være, at dette indlæg kan komme til at virke moraliserende, men jeg kan ikke rigtig forene de ting, jeg hører og oplever med den "DO", der gerne skulle være blandt Taekwondo-udøvere.

Formentlig glæder alle tilmeldte sig til at komme på lejr. Enten det er første gang eller lejr nr. 600, man skal deltage på. Man skal møde nye og "gamle" venner, få nye indtryk, ny inspiration, hygge sig o.s.v. Humøret er højt; har man nu husket det hele ?

Endelig ankommer man til bestemmelsesstedet og bliver indkvarteret. "Hej med dig, rart at se dig igen!", "Hvordan går det?", "Nåh, der er nok én, der er blevet gradueret siden sidst!" og mange andre udtalelser. "Taekwondo-familien" er atter samlet. Herligt !

Der er arrangeret både velkomstfest og senere afslutningsfest. Det sociale samvær skal naturligvis også være i højsædet, hvilket jeg selv er overbevist om, men...

Her kommer så den absolutte essens af indlægget:

Fadøl og sodavand kan jeg godt acceptere, men spiritus !!! NIX !!!

Netop i en kampsport som Taekwondo har jeg svært ved at se det fornuftige i, at man skal have spiritus indblandet.

Jeg ved, at emnet altid er ømtåleligt og har intet imod, hverken jeg selv eller at min "Taekwondo-freak" af en søn snupper sig en pilsner eller flere, men på en Taekwondolejr, hvor træning og socialt samvær skulle være i højsædet, bør spiritus slet ikke være tilstede !!!

Har den eller de arrangerende klubber mon nogensinde selv overvejet, hvordan forældre til de yngre taekwoudøvere kan opfatte dette ? Det kan jo netop være årsagen til, at mange af de yngre ikke får lov til at deltage på lejrene, hvis forældrene hører om spiritussen. Og medlemmer, der har været på lejre tidligere, skal nok huske at omtale festerne (- heldigvis med samme begejstring som selve lejren og træningen !). Det gør de ældre deltagere jo også, hvilket er en naturlig ting i hele fortællingen. Man tager jo alle oplevelserne med, netop for at få flere tilmeldinger til næste lejr.

Samtidig skal man jo have i baghovedet, at netop den megen vold, tit affødes af alkoholindtagelsen. Ifølge Forbundsblad 5/92, ser det jo desværre ud til, at vi kan forvente flere og flere Taekwondo-folk indblandet i unødige vold. Derfor me-

ner jeg, at der allerede bør tages fat på problemet ved lejrene. Fjern dog spiritussen fra festerne; man kan godt more sig på fadøl og sodavand alene, ikke sandt !!!

Jeg er ikke fanatiker og ikke medlem af nogen afholdsforening, men som formand for Hjørring Taekwondo Klub, Soo Bak, har jeg det selv inde på livet dagligt, netop det med at beskytte både klubbens og i særdeleshed sportens rygte, og derfor har jeg blandt andet snakket med vore instruktører, og bedt dem medtage øl-/spiritusproblemet i den daglige træning. Dette arbejde kan dog blive vanskeliggjort af, at der på lejre er mulighed for at købe alkohol. Derfor mener jeg, at dette bør fjernes for eftertiden.

Jeg tror ikke, at det fjernes ved at forbyde (- og håndhæve det meget strengt) salg af spiritus til børn under 18, for de mindre udøvere ser jo normalt op til de større, hvorfor de måske senere prøver at efterligne dem. Altså bliver det skruet uden ende.

Jeg vil fortsætte med en optølgning på Thommas Holt's leder i blad 5/92, ved at orientere om, at vi i Hjørring lægger megen vægt på folks tidligere opførsel samt opførsel udenfor dojang'en. Som de fleste klubbers vedtægter, siger vores også, at man ikke kan blive medlem, såfremt man tidligere er straffet for vold, gadeuorden o.lign. Her har vi dog valgt, at såfremt vi får en henvendelse fra en, der ønsker optagelse i klubben og som nævner at han/hun er straffet, tager vi det op i bestyrelsen og diskuterer det grundigt, idet vi er af den opfattelse, at blot fordi man én gang har "trådt i spinaten", bør have en chance for at vise, at man har forbedret sig. Dog bliver det mulige medlem bedt om at underskrive en erklæring, hvori det fremgår, at medlemmet er indforstået med, at hele bestyrelsen og vore instruktører læg-

ger mere mærke til netop dette medlems opførsel, og kan ekskludere ham/hende mundtligt og med omgående virkning.

Viser det sig, at det nye medlem har undladt at gøre opmærksom på, at han/hun har en dom for vold, bliver der tale om omgående eksklusion. Ærlighed skal jo belønnes, hvorimod løgn/fortielsler straffes.

Samtidig er vi ret hurtig ude med en advarsel til medlemmer, der deltager i voldelige handlinger, og hvor politiet ikke er eller bliver indblandet, og gør opmærksom på, at såfremt dette gentager sig, vil medlemmet blive ekskluderet omgående. Dette har jeg oplevet én gang i de 4 1/2 år klubben nu har eksisteret. Og jeg håber ikke, vi skal opleve dette igen. Jeg vil dog ikke betænke mig, såfremt situationen opstår igen. Der er ingen formildende omstændigheder for sådanne handlinger.

Jeg er dog ret overbevist om, at såfremt et medlem, grundet vold, rager uklar med politiet, vil der blive skredet til eksklusion omgående. Altså uden advarsel.

Som konklusion på det første emne, vil jeg blot håbe, at D.T.F. og den eller de klubber, der for eftertiden skal/vil arrangere lejre, endnu en gang grundigt overvejer eventuelt salg af spiritus. Husk også lige på den kampagne, som D.I.F. har haft i 1992 !

Spiritussen kan jo også medføre, at man ikke kan deltage ved den eller de første træninger dagen efter. Det er jo surt, for det kunne jo ske, at man kunne lære noget ved det, ikke sandt ?

Generelt kan det godt se ud til, at jeg har meget mod spiritus, men det har jeg, som tidligere nævnt, ikke; jeg føler blot, at det kan blive et stort problem senere.

Med venlig hilsen
uden løftet pegefinger
Johnny G. Schjoldager
Hjørring

Alternativ børnegraduering

Som en alternativ metode til de eksisterende lidt uhensigtsmæssige børnegradueringer har Roskilde Taekwondo klub prøvet at lave en anden form for graduering af klubbens børn.

Børnegradueringerne gennemføres som en slags stor børneopvisning, hvor børnene vurderes under mere frie og mindre pressede former. Resultatet er yderst vellykket, og for de klubber og børnetrænere, der har tid - for det kræver meget tid, er det klart en metode, der kan anbefales.

Gradueringer er en væsentlig del af taekwondo-udøverens karrierevej, idet dette p.t. er den eneste mulighed for at få nye bælte. Alligevel er der en stor del af udøverne, der frygter gradueringer og ikke betragter det som en positiv oplevelse at gå til graduering og vise sin kunnen (det er bæltet, og ikke præstationen, der er målet.) SELVOM vi tilstræber at gennemføre gradueringer så korrekte og retfærdige som muligt, er der alligevel et uhensigtsmæssigt stort pres på udøveren, der alt andet end lige ofte vil influere på præstationen. Specielt for vores børn er det ikke hensigtsmæssigt med dette hårde pres.

Vi (Roskilde Taekwondo Klub) har derfor gennem en længere periode set på og arbejdet med en alternativ gradueringsform for vores yngste og lavestgraduerede medlemmer, og har nu i ca. et halvt år gennemført en alternativ graduering for vores nye børn.

Ideen til en alternativ gradueringsform for børn udsprang af et børnekursus, nogle af klubbens børneinstruktører var på. Her blev problemstillingen med det ideelle i at "lege idræt" med børn sammenlignet vores stive og militaristiske gradueringsform, og vi diskuterede, hvad VI kunne gøre ved dette paradox.

Resultatet blev, at vi for børn (under 14 år) til 10. og 9. kup laver en anden graduering. Ideen er, at gradueringen gennemføres som en slags opvisning, hvortil forældre, søskende m.fl. er inviteret til at kigge med. I modsætning til gradueringer optræder specielt børn betydeligt mere frigjorte ved opvisninger, og de overgår tit sig selv i formåen. "Gradueringen" gennemføres normalt i normal træningstid, og der er ingen gradueringbord foran børnene; gradueringspanelet er placeret spredt sammen med tilskuerne og er mere eller mindre usynlige for børnene. Børnenes daglige træner har inden gradueringen aftalt med børnene, hvem der skal til graduering, og

Taekwondoopvisning ved store legedag
To "bøller" overfaldt træneren og generede de tre piger (Hanne, Biljana og Sarah) i deres taegeuk.

disse er placeret forrest ved opvisningen. Ellers foregår resten som en normal børneopvisning, hvor børnene sammen med deres træner laver et indøvet program ud fra både hvad de selv kunne (pensum i samråd med gradueringsberettigede) SAMT hvad børnene selv vil - noget børnene er vilde med at træne op til og at lave.

Efter "opvisningen" sætter gradueringspanelet sig sammen med børnene, børnetrænerne og hjælpetrænerne i en cirkel, og sammen snakkes frit om de forskellige stande, teknikker, klubben, hvad man er bedst til o.s.v. Vi har nogle retningslinier for hvad vi gerne vil snakke med børnene om, men når presset er fjernet fra børnene har de en utrolig fantasi, og vi kommer tit vidt omkring.

Endnu har ingen dumpet til de alternative børnegradueringer, men NÅR det sker vil det være den daglige træner, der viderebringer og snakker med eleven.

SELVOM vi har prøvet at fjerne alt det formelle, og skabt gradueringer indenfor nogle rammer børn befinder sig godt i, er der STADIG et vis pres på børnene. Der lyder stadig et befriende suk, når de får at vide, at de har bestået, så børnene er mindst lige så glade for deres nye bælte efter den alternative graduering som efter en traditionel graduering, og så er mor og/eller far der jo til at dele glæden med.

MÅSKE fordi vi mangler fantasi har vi endnu ikke fundet en bedre måde at lave traditionelle gradueringer på, så når børnene skal til orange bælte foregår

dette som ved traditionel graduering, dog har vi indlagt mindre passuser, hvor børnene mere frit kan vælge, hvad de er bedst til. Fra grønt bælte er der ingen forskel i gradueringerne for børn og voksne, og det bliver interessant at se, hvordan "de nye børn" klarer denne overgang.

Der er ingen tvivl om, at den alternative børnegradueringsform er en fordel, men der er også nogle ulemper. Der kræves betydeligt mere arbejde af den daglige børnetræner, bl.a. ved at skulle planlægge og indøve en opvisning "på børnenes premisser", men også ved at få forældre til at komme og overvære gradueringer (ikke alle forældre ser med lige stor interesse på, hvad deres børn laver). Vi ved endnu ikke hvad betydning den alternative gradueringsform har for børnenes fremtidige taekwondo karriere, men vi mener selv, at det er den rigtige vej.

Henning Sejer Jakobsen

DAN-DÅB

Taekwondo udøveren bliver ved 1. Dan gradueringen født (ifølge Ko's mytologi), og starter da først med at udforske taekwondo verdenen. I forbindelse med fødslen er det en god, gammel kristen skik at døbe børnene, og det er derfor nærliggende at overføre denne bedrift på taekwondo fødslerne.

Fortsetter side 8

Fortsat fra side 7

For personer fra Roskilde Taekwondo klub, der består til 1. Dan, er der derfor en Dan-dåb. Dåben finder sted på et for den "nyfødte" ikke fastlagt tidspunkt, dog ved første velegnede lejlighed. På billedet ses dåben af Torben Marstrand på klubbens årlige sommer hyttetur; til orientering kan meddeles at vandet var præcis 0 grader C.

Ved dåben er det vigtigt, at der er tilstrækkeligt med vand d.v.s MASSER af vand, så den "nyfødte" ikke er i tvivl om, at vedkommende er døbt reglementeret.

Henning Sejer Jakobsen

GLÆD DIG TIL PÅSKELEJR '93 I SKJERN

Den 8., 9., 10., og 11. april

INSTRUKTØRER:

KO TAI-JEONG	7. DAN - Dansk Landsholdstræner
JU SIN-KYU	7. DAN - Koreansk Landsholdstræner
LEE KYU-HONG	7. DAN - Spansk Landsholdstræner
THOMMAS HOLT	4. DAN - Formand Dansk Taekwondo forbund
CARSTEN STIGERS	4. DAN - Godkendt DIF-instruktør
KARIN SCHWARTZ	3. DAN - OL Sølvvinder

Masser af spændende aktiviteter

Feks.

STOR GALLA-OPVISNING med blandt andre:
Kyu Hong Lee og Ju Sin-Kyu

Deltagerpris: Voksne 350 kr.
Børn 300 kr. - Forplejning 300 kr.

Selvfølger er

Me Rim Ko®
SPORT

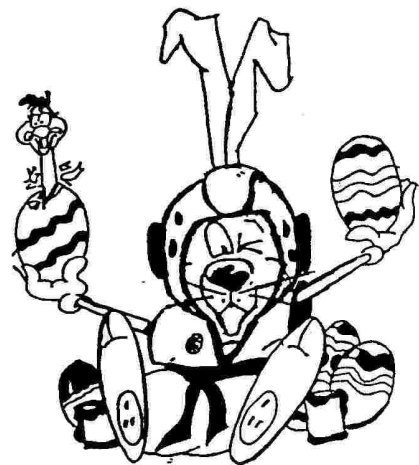
Strindbergsvej 94 B
2500 Valby
Tlf. 36 30 88 10

CH BUDO WEAR

v. Claus W. Henriksen
Primulavej 16, 2. th.
4600 Køge
Tlf. 56 63 87 75.
Bil, 30 54 82 91

til stede på påskelejren i Skjern.

★ Forbehold for evt.
ændringer

Gratis lejr T-shirt til alle deltagere

Arrangør:
SKJERN TAEKWONDO KLUB
DONG WOO

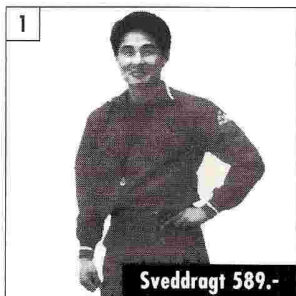
Kom til Skjern i påsken
- Lejren for både børn og voksne.

Spørg i din klub efter indbydelse til påskelejren i Skjern.
Eller rekvirer en hos Annette Homann tlf. 97 37 25 02.

Nippon Sport tilbyder dig Danmarks største udvalg af dragter og udstyr til Taekwondo, fra begynder- til eliteniveau.

Jeong Kook-Hyun,
4-dobbelt verdensmester.
Guldvinder, OL i Seoul, 1988.

Dragt/Str.	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210
Dobog ★	149	159	169	179	189	199	209	219	229	
Kwaido		289	299	309	319	339	359	379	399	409
Taeguk					510	525	540	555	570	
Master					599	599	599	599	599	599
1) Sveddragt					589	589	589	589	589	

Sveddragt 589.-

Tasker, stor 299.-, lille 239.-

Håndklæde, Taekwondo, 69.-

Kampveste, 339.- og 429.-

Hovedbeskytter, fra 399.-

Benbesk. 209.-

Benbesk. 139.-

Skridtbeskytter, 95.-/169.-

Prospektskisko, 399.-

**NIPPON
SPORT**

Vesterbrogade 204, 1800 Frederiksberg C. Tlf. 31 23 13 13. Fax: 31 24 01 13. Åbent: Man.-fre.: 10-17.30. Lørdag: 10-13.
30 m fra Valby Bakke. Bus nr. 6, 18, 41 - næsten lige til døren. Rekvirer vort 40-siders katalog. Telefonsvarer hele døgnet.

På besøg hos H.M. Dronningen og H.K.H. Prinsen

Josef og Gergely hos dronningen

Mandag d. 4/1-93 var Gergely og Josef Salim + undertegnede inviteret til audiens hos H. M. Dronningen. Invitationen var kommet midt i december og nu var det lige pludselig d. 4. jan. og vi stod alle 3 på Amalienborg Slotsplads og hundefrøs, for vi var nemlig kommet i god tid, det gør man helt automatisk, for man kommer ikke for sent til Dronningen. Det var også

den opfattelse mange af de andre sportsfolk havde, der var inviteret. Så vi fik lov af en vagtmester til, at opholde os i hans varmetue inden det gik løs for alvor. Kl. 14.45 fik vi lov til at gå op af trappen til noget der hed forgemakket og her skulle alle indskrive sig i gæstebogen og kl. 14.55 fik vi en kort briefing om hvad der skulle foregå. På slaget

15.00 blev vi lined op på række, med OL guld først, derefter sølv, bronze, Demo OL, Para OL, WM mestre og til sidst EM mestre. Man skulle så gå ind i Paradesalen, hvor H. M. Dronningen og H.K.H. Prinsen tog imod, men inden man gav sin hånd til de Kongelige, skulle man aflevere sit præsentationskort til Adjudanten, der højt læsende gjorde det klart for både hele den danske verdenspresse og de Kongelige, hvem man var, og hvad man havde bedrevet. Når alle var færdige med at hilse, blev der serveret champagne, juice og kransekage i Havesalen. Det var her jeg som leder havde min opgave. Den bestod i, at når en af de Kongelige henvendte sig til os, så skulle jeg holde samtalen i gang.

Josef og Gergely blev direkte spurgt om, hvorfor og hvor de trænede, og jeg fik lejlighed til at fortælle lidt om vores forbund. Afslutningsvis fik jeg fortalt, at vi var meget stolte af, at være blandt de forbund der var inviteret, for vi var vel nok det yngste forbund af dem alle. Alt i alt en stor oplevelse og endnu engang understregede vi, at Dansk Taekwondo er med fremme, når der sker noget i dansk idræt. En god start på et nyt og spændende år 1993. □

Morten Jensen, næstformand

Kalender vedr. Danfortræning og Dangraduering for 1. halvdel af 93:

Danfortræning I-93:

1. del Dato: 27.-28. februar 1993
Sted: Odense
2. del Dato: 27.-28. marts 1993
Sted: Odense

Dangraduering I-93:

Dato: Søndag den 4. april 1993
Sted: (Fredericia)
ikke 100 % sikkert!

Danfortræning II-93:

1. del Dato: 29.-30. maj 1993
Sted: Odense
2. del Dato: 26.-27. juni 1993
Sted: Odense

Dangraduering II-93:

Dato: Lørdag den 10. juli 1993
Sted: Esbjerg (sommerlejren '93)

Yderligere information fås hos DTF's Uddannelses-
sektion Søren Holmgård Knudsen ☎ 86 10 24 20

Kurser i foråret 1993:

Idrætsmassage:

06.-07. marts 1993, Bellinge Pris: 300,- kr.
Kursusleder: Jørgen Figgé ☎ 66 19 85 06

Instruktør II:

21.-21. marts 1993, Skanderborg. Pris 380,- kr.
Kursusleder: Erik Meier ☎ 75 22 57 61

Træningslære I:

20.-21. marts 1993, Skanderborg. Pris: 465,- kr.
Kursusleder: Erik Meier ☎ 75 22 57 61

Lederkursus:

17.-18. april 1993, Munkebo. Pris: 380,- kr.
Kursusleder: Jørgen Figgé ☎ 66 19 85 06

Træningslære II:

17.-18. april 1993, Århus. Pris: 250,- kr.
Kursusleder: Erik Meier ☎ 75 22 57 61

Kamptræningslære:

17.-18. april 1993, Århus Pris: 350,- kr.
Kursusleder:
Søren Holmgård Knudsen ☎ 86 10 24 20

Træning af Børn og Unge kursus:

01.-02. maj 1993, Esbjerg. Pris: 300,- kr.
Kursusleder: Lars Arnum ☎ 75 18 13 62

Psykologikursus:

29.-30. maj 1993, Ny borg. Pris: 350,- kr.
Kursusleder: Jørgen Figgé ☎ 66 10 85 06

Med sportslig hilsen
DTF's Uddannelsessektion
Søren Holmgård Knudsen
☎ 85 10 24 20

Piger i taekwondo

Med Karin Schwartz's artikel i dette nummer i baghovedet granskede jeg mit hoved og de støvede arkiver for at se, om vi i D.T.F. havde en eller anden form for undersøgelse om kvinder i Taekwondo. Det kunne jeg dog ikke finde, men jeg fandt en tysk undersøgelse, som er lavet af den tyske TKD dommer Annette Maul. Jeg vil i det følgende kort redegøre for undersøgelsen, og måske kan det blive startskuddet til en lignende undersøgelse i D.T.F. For at beholde pigerne og gerne få flere er det jo nødvendigt at kende deres ønsker og forudsætninger.

Aldersfordeling

Der er 28 % piger på mellem 10 og 15 år, 30 % på mellem 15 og 20 år. Den største gruppe finder man mellem 20 og 25 år. Her ligger hele 32 % af pigerne. Kun 10 % er mellem 25 og 30 år. For disse grupperes vedkommende er gennemsnitsalderen 17 år.

Træningsvarighed

Kun 9 % af pigerne har trænet i mellem 3 og 4 år. Alt i alt kan der for pigernes vedkommende spores et frafald på over 80 % i løbet af 4 år. Dette passer fint med aldersfordelingen. 17 år var som nævnt gennemsnitsalderen, og efter 3 år har vi en gennemsnitsalder på 20 år, og det er fra denne gruppe at det store frafald foregår. Grundene til frafaldet er ikke lige til at pin pointe, da det ikke har været muligt at lave en repræsentativ undersøgelse med de tidligere elever.

Træningsfrekvens

Næsten 60 % af pigerne træner 2 gange om ugen. Det er også den normale træningsrytme for en bredde udøver, og det tilbud de fleste klubber giver deres elever. Ca. 20 % træner kun en gang om ugen. Det kan forklares med at der ikke gives mulighed for flere træninger, eller at der kun er interesse for en træning. De resterende 20 % træner 3 eller flere gange om ugen. Her er det piger med sportslige ambitioner, eller piger som virker som trænere.

Graduering

Sammenhængen mellem aldersfordelingen og træningsvarigheden viser sig også klart i gradueringerne. ca. 50 % har fra 10 til 7 kup. 22 % har fra 6 til 5 kup. Her kommer der så en stor tilbagegang. Kun ca. 12 % har fra 4 til 3 kup. Andre 12 % fordeler sig på 2 og 1 kup. De resterende ca. 4 % er danbærere.

Hvorfor er der så få kvindelige danbærere? En af grundene er at pigerne ikke har den fornødne selvtillid, og de tror ikke, at de kan klare sig i sammenligningen med mændene ved en graduering. Dette kan vi jo vende om og se positivt på. Pigerne stiller større krav til sig selv, når de går op til en graduering, og det viser sig da også at gennemsnitsstandpunktet for pigerne ligger højere end for mændene. Der ligger et stort arbejde her for trænerne med at støtte de piger og hjælpe dem frem, som ikke tror, at de slår til.

Nogle markante bemærkninger fra pigerne vedr. sort bælte er:

- Der er for få kvindelige sortbælte som forbillede
- Som kvinde må man være bedre
- For lidt støtte og motivering
- Angst for ikke at blive taget alvorlig som danbærer

Ønsker i træningen

Pigernes ønsker i forbindelse med træningen er vidt forskellig, og figuren "Øn-

Piger med selvtillid

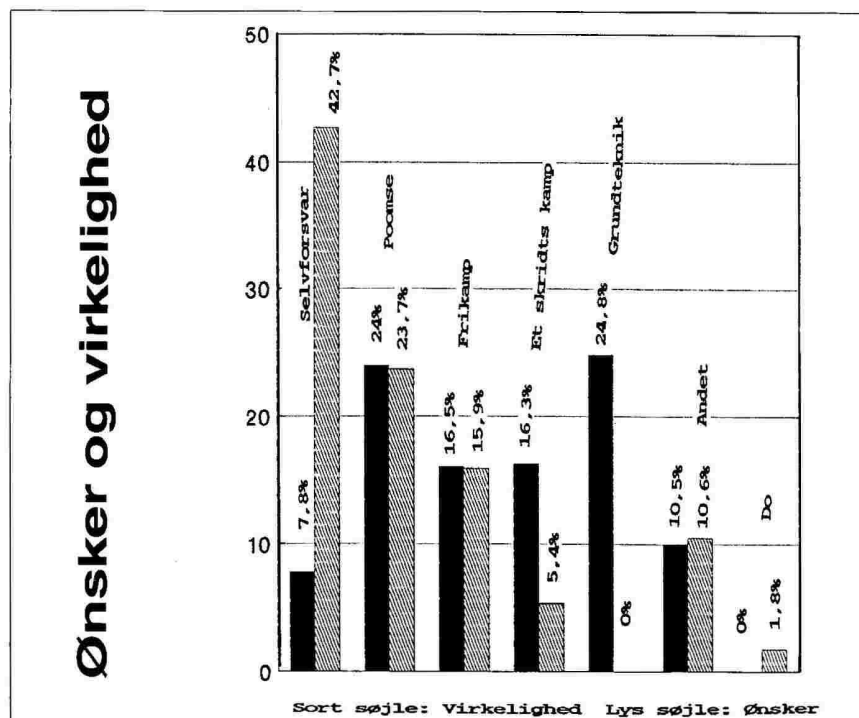
sker og virkelighed" taler vel for sig selv. Her er det dog værd at bemærke den store forskel på ønsket om selvforvarstræning (42 %) og hvor meget der reelt bliver trænet (7,8 %).

70 % af pigerne mener, at deres selvtillid er forøget i forbindelse med træningen. Et bemærkelsesværdigt stort tal, når man ser på frafaldet og de bemærkninger pigerne havde til træning og graduering.

C.S.

Artiklen er refereret fra det tyske TKD-Aktuell.

P.S. Jeg har netop modtaget D.I.F.'s blad nr. 1-93, hvori der er flere artikler om piger i dansk idræts ledelse. Tag og kig i det. Der er mange spændende udtalelser og interessante tal.

Jeg en børnetræner!

Taekwondo er en god sport både for voksne og børn, men for at få noget ekstra ud af det, synes jeg man skal have med børn at gøre. Jeg er en af de heldige, som har fået lov til at træne børn i taekwondo. Jeg er til daglig BØRNETRÆNER i en mellemstor klub, hvor der er 7 hold.

Hvert år når ny sæson skal planlægges, er det som regel børneholdet, der ikke bliver valgt. Der skal gerne et spark til for at få en til frivilligt at tage børneholdet. Børnene er også medlem af Dansk Taekwondo Forbund og af klubben, og har derfor også ret til gode børneinstruktører.

Hvorfor er jeg børnetræner?

Når jeg kommer til træningen, er børnene altid i godt humør, har altid lige en ting eller en lille historie at fortælle. Selve træningen er et kapitel for sig. Du kan planlægge et træningsforløb hjemmefra, men når så træningen starter, mærker du måske, at børnene ikke er til det, du har planlagt, og det hele ryger på gulvet. Det er her, man tager det med smil og må have noget i baghånden. Det er ikke nogle svære taekwondo teknikker jeg træner med dem, måske lidt lege eller styrketræning m.m. ind imellem. Du skal være forberedt på alt, hvorfor dit og hvorfor dat. Her er det, du skal kunne svare eller gøre et eller andet.

Fordele ved at være børnetræner!!

Børnene gør så man hele tiden er oppe på mærkerne. De er nogle dejlige mennesker at være sammen med. De kommer ofte med noget uventet. De har det sjovt på en anden måde end voksne. De er altid åben over for dig. Man lærer hvert enkelt barn godt at kende. Kort sagt en rigtig fornøjelse.

Ups !!!

Det lyder måske lidt romantisk, når du læser dette, men løgn er det i hvert fald ikke. Jeg glæder mig hver gang til at jeg skal træne børn, jeg ved aldrig, hvad der sker i løbet af træningen. Selvfølgelig har man en planlægning inden man kommer, men man skal være forberedt på at det kan ende med noget helt andet, når man har med børn at gøre. Jeg mener, at det er godt at det kommer lidt fra eleverne til træneren, angående teknikker eller andet, så jeg ikke bare står der, og giver ungerne nogle kommandoer, som de prompte skal følge. JA, nu er der sikkert nogle som ryster på hovedet og siger, det er ikke taekwondo han træner. Det jeg gør er, at jeg laver nogle rammer som ungerne skal følge, så der stadigvæk bliver trænet taekwondo efter mit ønske, men på en måde så lille Hans, tykke Finn eller fregnede Pia stadig føler, at de er med og at de er gode.

Børn er ikke ens (heldigvis), derfor er der nogle, som er meget gode og nogle som er mindre gode. I min daglige træning er der nogle, som går til den, mens andre tager det lidt mere med ro,

men de laver, hvad de formår. Her er det vigtigt, at træneren ikke forlanger, at alle skal leve op til de bedste, men hver enkelt får et mål han/hun kan nå. Jeg sætter hele tiden krav til den enkelte, så de ikke bare står der som dukker. Under træningen går jeg og retter f.eks. fodstilling, blokering m.m. men starter altid med ros, f.eks: "Det er godt, at du har så meget kraft på, men du skal passe på ikke at miste balancen". osv.

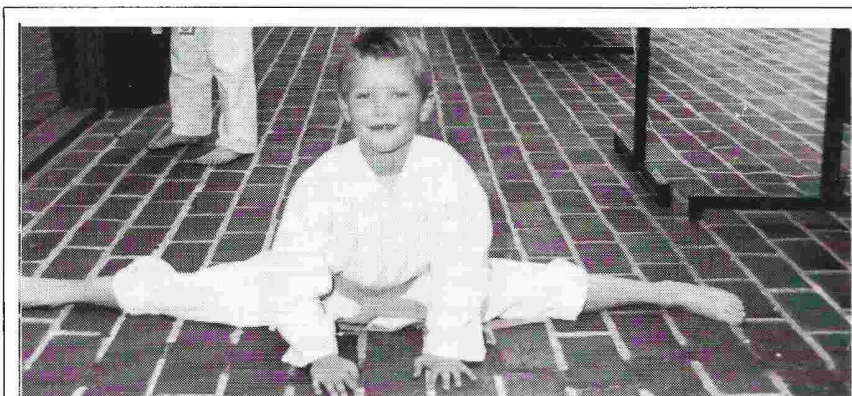
Det er meget vigtigt at komme rundt til alle elever, for at de ikke skal føle sig uden for. Jeg var engang udsat for, at efter en træning kom der en elev hen og spurgte mig om jeg var sur, næ, det mente jeg da ikke jeg var, så jeg spurgte hvorfor? Jo, du har slet ikke rettet mig eller snakket med mig i dag. Ja, så lidt skal der til nogle gange.

Når jeg er børnetræner, lægger jeg meget vægt på, at alle får noget ud af træningen, og at de har et sammenhold på holdet, så ingen føler sig udenfor. Det at være børnetræner er simpelt hen en ubeskrivelig oplevelse, uanset hvor eller hvornår du møder ungerne, kommer de altid med en bemærkning eller et lille klap og med et glimt i øjet. Det er selvfølgelig også, fordi de er glade for en og føler, at de har noget til fælles.

Det er glædeligt at høre, at der også er nogle højtgraduerede som underviser børn, det gælder ikke kun om teknikker, men i høj grad også om at forstå børn, og være stolt over at være børnetræner. At være børnetræner er nok en af de største udfordringer, man kan få. Husk at ca. 75 % af DANSK TAEKWONDO FORBUND er børn og unge, derfor er det vigtigt, at klubberne har nogle gode børnetrænere.

Bo Kruse

Børne- og ungdomsudvalget

At være børnetræner foregår også udenfor Dojangen

Vinterlejr '92

Igen i år var den officielle vinterlejr lagt i hænderne på to veteraner indenfor dette område. Næmlig Viby og Skanderborg Taekwondo klubber. Ca. 350 Taekwondo freaks fra både ind- og udland havde i dagene fra d. 27. til d. 30. december fundet frem til Ellekærskolen i Århus, og gjorde denne vinterlejr til den hidtil største i Danmark.

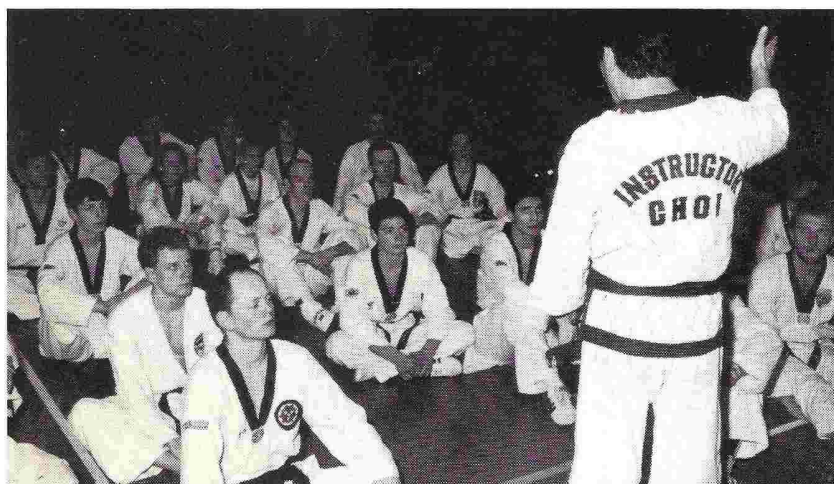
Konceptet for lejren var som de foregående år; En masse gode og kvalificerede trænere, som gjorde at mange udtrykte skuffelse over ikke at kunne deltage på alle træningerne (rent fysisk). Men ikke en lejr uden noget nyt. I år havde de arrangerende klubber i samarbejde med Børne- & ungdomsudvalget fået fat i en kæmpe hoppepude, som var et stort trækplaster, og ikke kun for børnene på lejren. Jeg skal love for at der under børnetræningerne blev gået til den med en iver og motivation uden lige når der f.eks. blev øvet rullefald og flyvende spark på hoppepuden.

I år var vi så heldige at en af D.T.F.'s gamle venner kom som instruktør på lejren. Det var Ko Myoung Pal fra Tyskland, der demonstrerede og underviste i Hap Ki Do, og mange fik genopfrisket nogle af de ting, han havde lært os, da han var med på vores sommerlejre midt i 80'erne.

Den næsten obligatoriske opvisning var strøget i år, og i stedet blev der arrangeret en aktivtetsaften for hele lejren, hvor der var mulighed for at deltage i volley- eller basketturnering. Der var hoppepude, ballondans og skydetelt. O.k. En opvisning var der dog. Luigi Melis og Henk Meier - The Flying Dutchmen - gav en forrygende opvisning. Henk Meier havde også Luigi Melis med sidste år, men p.g.a. en skade kunne han ikke træne, så det var en fryd at se ham i action i år. Jeg skal love for der er fart på den lille mand. og hans træninger høstede da også stor anerkendelse. For dem som har lyst til endnu en omgang med Henk og Luigi kan de sammen med Choi Kyoung An og Dang Dinh Ry Tu opleves på Majlejren i Holstebro fra d. 20. til d. 23. maj 1993.

En god lejr og en dejlig oplevelse, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke mine "venner" for deres omsorg med at holde mig vågen, når jeg var gået i seng. Det er jo ikke let at sove, når luften forsvinder fra ens madras, eller man pludselig ligger ude på gangen, og andre sjove tiltag. Tak Søren og N.P. Vi ses.

C.S.

Nok blev der svedt, men der skal også være plads til vise ord fra mestrene - her med Choi

Foto: C.S.

Så stolt ser en ny dan bærer ud

Foto: C.S.

Vinterlejren bød i år på et kærligt gensyn med KO Myoung PAL

Foto: C.S.

De var ikke til at rykke ned, når de først var kommet op

Foto: C.S.

Det kan da ikke være rigtigt

Det var nedslående læsning i sidste nummer af forbundsbladet, at en stor del af indholdet drejede sig om den stigende vold i vort samfund. Det var endnu mere nedslående at læse om, at dette nu også er begyndt at involvere medlemmer af Dansk Taekwondo Forbund. I mange år har vores kampkunst været holdt ude af medierne for så vidt angår deltagelse i "uheldige" episoder, og dette skal forhåbentlig ikke til at være daglig læsning i aviserne.

Efterhånden som vi bliver flere og flere medlemmer, bliver det vel også mere og mere vanskeligt at holde "brådne kar" ude fra vores kampkunst. Men det er noget, som vi skal være opmærksomme på, og som John Hansen skriver, så kan det ikke indskærpes nok, at ledere og trænere skal gøre uhyre meget ud af at bibringe taekwondoudøvere vigtigheden og forståelsen af begreberne nødværge og nødret. I den danske straffelov er disse to begreber særdeles vanskelige at forstå. Ja, selv uddannede jurister og politifolk har besvær med fortolkningen af straffelovens § 13 og 14, idet disse paragraffer i vanlig overensstemmelse med lovskrivning er særdeles snørklede udformede.

Men noget helt andet, og ifølge min personlige indstilling er det mindst lige så vigtigt - ja, hvis ikke vigtigere, så skal ens taekwondoopdragelse så sandelig også spille ind. Igennem hele ens udvikling indenfor kampkunsten Taekwondo, så er det trænere og lederes så absolutte pligt at bibringe udøverne de etiske holdninger, respekten og filosofien indenfor kampkunst. Det er en lang og trang vej, og ofte kolliderer disse begreber med vores vestlige kultur og livsopfattelse, som kan vanskeliggøre forståelsen af disse. Men uanset hvordan man dyrker sin Taekwondo, så skal disse begreber være et led i træningen.

Den opmærksomme læser vil måske have lagt mærke til, at jeg konsekvent omtaler Taekwondo som kampkunst og ikke kampsport. Jeg mener nemlig, at begrebet kampkunst er langt mere og bedre dækkende for Taekwondo, end begrebet kampsport. Hvis man omtaler Taekwondo som kampsport, så har man blot indtrykket af, at det kun drejer sig om sport. Men ordet kampkunst indeholder meget mere end blot det sportslige islæt på det rent fysiske plan, nemlig også det rent psykiske, som er lige så vigtigt som det fysiske. Måske hvis man gjorde lige så meget ud af det psykiske,

som man gjorde med det fysiske, så ville udøverne hurtigere forstå, at en taekwondoudøver aldrig ville drømme om på nogen måde at misbruge eller miscreditere sin kampkunst. Hvis vi blot engang imellem ville glemme vores vestlige opfattelse af tingene, og prøve at se ind i kampkunstens sjæl, så ville vi få den rigtige opfattelse af tingene.

Det er helt klart en kæmpe opgave for alle ledere og trænere, men har man valgt at være en af disse, så skal man også være opmærksom på, at det har nogle enorme forpligtelser. Jeg må indrømme jeg var rystet, da jeg læste i John Hansens indlæg, at de involverede parter viste sig at være taekwondoudøvere, som tidligere havde været ledere og instruktører samt kæmpere. Disse personer har rent ud sagt ikke fattet en brik af, hvad kampkunst er for noget.

Jeg håber, dette indlæg sammen med indlæggene i sidste nummer af forbundsbladet kan skabe debat og diskussion rundt om i klubberne. Det skulle jo gerne ende op med, at vi fremover vil blive forskånet for at få vores kampkunst dårligt omtalt i medierne. Det er jo nu engang sådan, at bare een dårlig omtale kan skade mere end ti gode omtaler.

Med venlig hilsen
Niels G. Ljungmann

Hvis I ikke ka' finde ud af at TKD foregår i Dojangen, vil jeg ikke træne, når jeg bliver stor.

Få dine egne

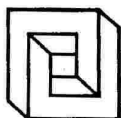
Visitkort

Priser incl. moms og forsendelse:

200 visitkort sort tryk 215,-
eller
200 visitkort sort og rød tryk . . . 280,-

Send bestilling med navn, adresse, tlf. nummer og navn på din Taekwondo klub til

REECKMANN Gruppen

reklame · tryksager · skilte · profiltøj · oversættelse

ELLEKÆRPARKEN 87 · DK-8543 HORNSLET · TLF. & FAX: 86995294 · GIRO 9483837

Sportskamp, kamp og kunst

Kamp er frugten i taekwondoens livstræ, hvor tauguk aldrig bliver mere end en frugt blomst.

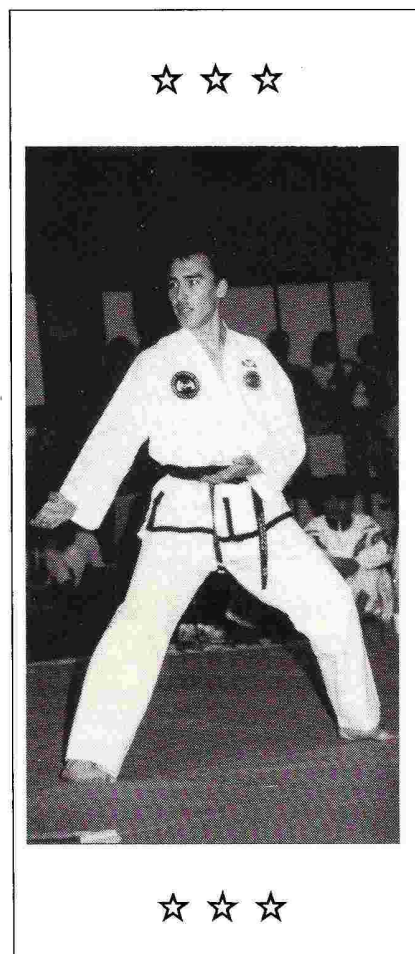
Langt de fleste mennesker uanset køn eller alder har på et eller andet niveau behov for at konkurrere. Dette kan enten være på karakter, overarmsdimension, bil, frisur eller glansbilleder, og konkurrencebehovet er naturligvis stærkest i teenagealderen (samt for nogle i overgangsalderen). Selvom det ikke er alle der ønsker at konkurrere åbenlyst er det vigtig- og en af vores styrker i taekwondo, at vi kan tilbyde ALLE vores medlemmer, at de KAN konkurrere mod hinanden på et sportsligt og forsvarligt niveau.

For den kamp vi kender i dag er der kun tale om sportskamp. Sportskampen er den moderne taekwondo udøvers eneste mulighed for på en tilnærmelsesvis realistisk måde at få afprøvet nogle af sine færdigheder. I andre kampsports ser vi den samme holdning til afprøvning af færdigheder, men her er mulighederne for at vise sine evner begrænset til byens værtshuse, diskoteker o.lign. og vi ser desværre alt for meget slagsmål og vold med kampsport indblandet. Tendensen er desværre stærkt stigende, og nogle "kampsports" har nærmest en guddommelig tilbedelse af gadeslagsmål, til stor skade for os andre og desværre for billedligt for enkelte af vores egne medlemmer. Det er derfor vigtigt, at vi i taekwondo går i den modsatte retning og slår hårdt

ned overfor eventuelle medlemmers behov for udøvelse af meningsløst vold, og til gengæld prioriterer sportskamp på alle niveauer højt, hvor ædle regler gælder. Vores stævner og arrangementer bør derfor også fortsat afvikles på et sportsligt og forsvarligt niveau, hvor en god kamp ikke er ensbetydende med, at der er et åbent benbrud eller en brækket kæbe.

En vigtig forudsætning for at stævner kan gennemføres på sportslig forsvarlig vis er, at der satses ALT på retfærdige og korrekte afgørelser. Partiske, selvhævdende eller uretfærdige afgørelser bør derfor ALTID afledes af en nødvendig konsekvens uanset en givet kamps betydning. Det er derfor samtidig vigtigt, at vi konstant er på forkant med objektive bedømmelseskriterier og målemetoder til afgørelse af vores sportskampe. F. eks. var det en klar forbedring da vi fik scorebord; forhåbentlig får vi snarest elektronisk pointangivelse, så point umiddelbart efter scoringen registreres og endelig må der ved pointlighed komme "kamp til næste point", så tilfældige kampleder-afgjorte kampe undgås.

TAUGUK og poom derimod er en kamp mod dit indre, og selvom en tauguk kan være nok så smuk (nærmest kunst for viderekommende) står man ofte med en fornemmelse af om "det nu virker". Tauguk er derfor som en blomst (der endda kan være meget smuk), men man

kan aldrig direkte høste frugten af en tauguk.

Tauguk er noget meget personligt, og alle har efter års træning opnået DERES stil for en perfekt tauguk. I det tauguk er imaginært skal den heller ikke blive mere end en personlig kamp for opnåelse af sit eget optimale, og to forskellige menneskers tauguk kan derfor ikke sammenlignes. På samme måde som forældre altid synes at netop deres børn er de kønneste og sødeste i verden skal hver enkelt føle at netop deres tauguk er unik, og det vil da være absurd (og principielt forkert) at konkurrere eller sammenligne tauguk.

Det er lækkert, at vi i taekwondo har plads til både konkurrencesport mod andre og konkurrencesport mod en selv, for begge ting er vigtige og kan give store oplevelser. *For den, der til fulde behersker sit sande jeg, bliver kamp overflødig.*

Med venlig hilsen
Henning Sejer Jakobsen
Roskilde Taekwondo Klub

Kamp eller Poomse - begge har deres berettigelse

I love to fight

Efter i 1990 at have måttet melde afbud lykkedes det endelig for Region Nord at få den legendariske Bill "Superfoot" Wallace til Danmark, og i weekenden d. 23. og 24. januar gav han et seminar og demonstrationer på sit venstre ben, som de 63 deltagere sent vil glemme.

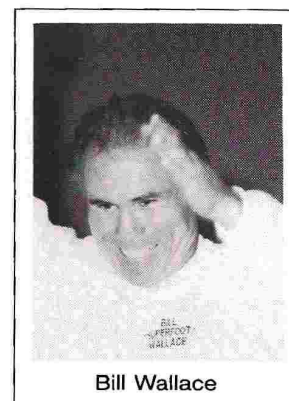
Det er meget svært på tryk at give udtryk for det enorme indtryk han gjorde. Selvom Bill Wallace sammen med personer som Chuck Norris, Steven Seagal, Van Damme og nogle få andre rangerer blandt de mest kendte og populære martial arts udøvere i verden er han ligetil, altid klar til at forklare, og sidst men ikke mindst er han utrolig humoristisk, hvilket gjorde at ingen af deltagerne mærkede at de faktisk var i gang i 2x4 timer.

Wallace begyndte sin løbebane indenfor martial arts i 1966 med judo. Det blev dog en ret kort karriere, da han kom til skade med sit højre ben, og måtte stoppe. I 1967 begyndte han på karate (Sho Rin Ryu), og på grund af sin skade kunne han kun benytte sit venstre ben, og som han selv siger: "Hvergang de andre lavede 15000 spark med højre ben og 15000 spark med venstre ben, ja så lavede jeg 30000 med venstre ben. Indtil 1973 vandt han alt, hvad der var værd at vinde i U.S.A. Ikke mindre end 3 gange var han årets sportsudøver i Hall Of Fame (Black Belt Magazine) og i 1973 modtog han, hvad der regnes for den højeste udmærkelse for en kampsportsudøver, nemlig "The Bruce Lee Trophy"

I 1973 kom han til skade ved en kamp og alle regnede med at han nu var

færdig som kæmper, men en af hans nære venner og elev, en rocksanger ved navn Elvis Presley ville ikke have, at det allerede var slut, og fik alverdens specialister til at ordne benet, og allerede i 1974 vandt han verdensmestertitlen i fuld kontakt indenfor professionel karate. Denne titel forsvarede han indtil 1980, hvor han besejrede mexicaneren Robert Biggs på point. Herefter trak han sig ubesejret tilbage. Et kapitel for sig selv, og en af grundene til at Wallace trak sig tilbage, var en kamp, han havde med en kun 19 årig mexicaner. Wallace var på det tidspunkt 35 år. I 3. omgang ramte Wallace mexicaneren, så han blev groggy, men han blev reddet af klokken. Wallace tænkte da: "Yeah I'll take him in the next round". Men som Wallace sagde: "Er man 19 år heler man mellem omgangene, det gør man ikke som 35 årig. Mexicaneren kom da også frisk ud til 4. omgang, men måtte ned og hilse på canvasen igen i 7. omgang, men var frisk til 8. omgang. Efter kampen som Wallace altså vandt, vidste han, at alle de unge havde alt at vinde og intet at tabe, og derfor ville gøre alt for at slå ham, og måske komme til at skade ham alvorligt. Derfor gjorde han det, som nogle bokserere måske skulle gøre. Trække sig i tide.

Selvom Bill Wallace kommer med en traditionel karate-baggrund, og hans hjerte også ligger der, er det kampen han dyrker, og han benytter da også enhver chance for at få lidt sparring. "I like to kick people in the face. Better them than me". Det kan lyde lidt brutalt, men jeg kan ikke gengive hans måde

Bill Wallace

at sige det på og hans mimik, som tager brodden af det brutale.

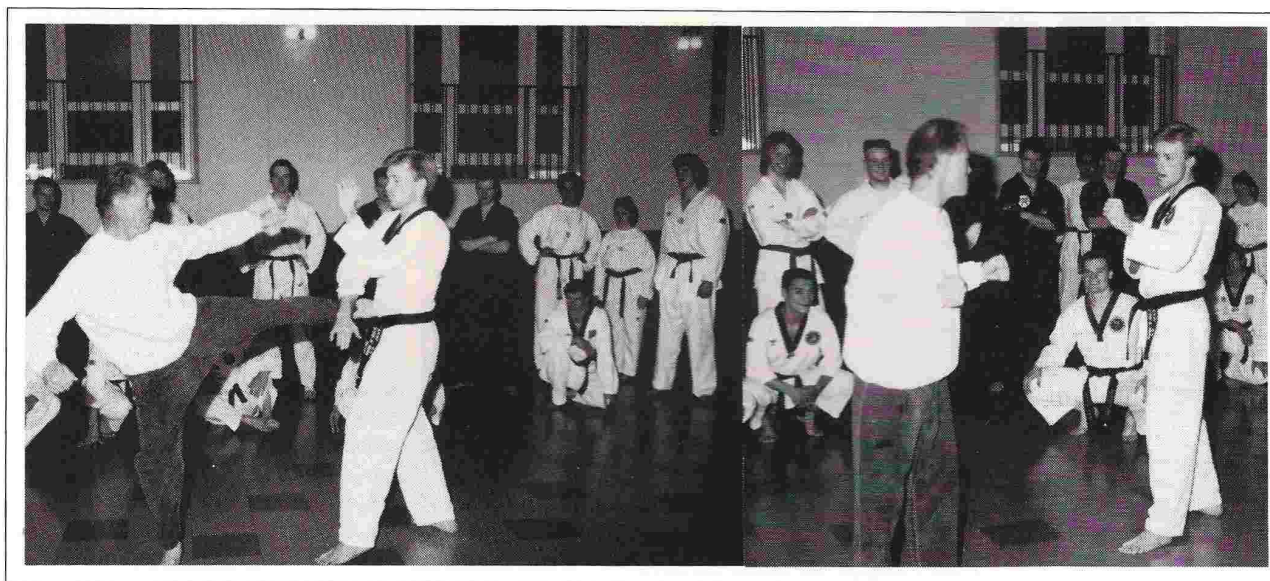
Både karate og Taekwondo fik på puklen for vores traditionelle måde at kæmpe på, og han viste os nogle andre måder at kæmpe på.

Det gælder om at være kreativ og lave huller og så komme ind og ramme. Og ramme kunne han. Selvom han er 47 år er hans venstreben rigeligt hurtigt for os. Vi vidste, at han kun brugte venstre ben og vi vidste at nu sparkede han, og alligevel ramte han hver gang.

Wallace bor i dag i Los Angeles, hvor han underviser privat og spiller med i eller koreograferer kampsportsfilm. Bl.a. har han medvirket i adskillige Chuck Norris film, og han var også med i The Protector med Jackie Chan.

Jeg kan kun sige til jer der ikke var med: I gik glip af noget stort.

C.S.

Der er sport i fair play

Under dette slogan bød Dansk Idræts Forbund alle specialforbundene velkommen til et Åbent Hus omhandlende begrebet "Fair Play" inden for sport, både som udøver, tilskuere etc.

"Begrebet Fair Play dækker over de uskrevne og etiske regler, som enhver sportsgren med respekt for sig selv, prøver at leve op til. Men desværre ser vi også tit kedelige eksempler på "dårlig" opførsel inden for sportens verden, samt fra tilskuernes side af. Flere og flere lande opretter derfor også specielle udvalg, der kun har det ene formål at bekæmpe unfair og usportslig optræden", fortalte Ole Jacobsen med stor iver og fortsatte:

"Dette har ført til et samarbejde på tværs af landegrænserne, og man afholder derfor årligt en eller flere internationale Fair Play konferencer. På disse konferencer udveksler landene erfaringer, udbygger samarbejdet, samt fremviser forskelligt Fair Play kampagnemateriale i deres boder", sluttede Ole Jacobsen.

Fra DTF fandt vi disse boder meget idérige og inspirerende, da mange af landene havde været meget kreative og dygtige i deres arbejde med udbredelse af budskabet.

Luxemborg havde eksempelvis bygget sin kampagne op ved hjælp af sjove tegninger, klistermærker og plakater, samt lavet en bog med spil for både børn og voksne, hvor kun Fair Play belønnes uden endelige vindere.

En af de mest anvendte måder at markedsføre Fair Play-arbejdet på, var ved hjælp af foldere og T-shirts. Men selv

om materialerne var svære at forstå, da hovedparten af disse kun var lavet på det originale sprog, polsk, hollandsk osv, lykkes det os at snakke en del med de udenlandske repræsentanter, hvor hovedparten var fra Olympiske Komiteer.

Er der plads til "FAIR PLAY" i moderne taekwondo?

I Danmark har Taekwondo været inde i en stor udvikling over en lang årrække, ikke bare på det sportslige område, men også på det ledermæssige plan. Derfor er vi blevet bedre end tidligere til at "sælge" vores sport til medierne.

Taekwondo fremstår derfor i dag i medierne som en aktionsfuld kampsport med sine mange store stævner og talentfulde idoler. Dette skyldes ikke mindst, at i takt med at sporten er blevet populær, er det gået som med så mange andre

sportsgrene: "Man fikserer på kampstævnerne og dets vindere, da disse "sælger" sporten bedst og nemmest".

Men husker vi at bibeholde Fair Play'en i vores egen sport, fremtræder vores topkæmpere og deres tilskuere efter de etiske og uskrevne regler?

I hvert tilfælde har man i Forbundet vedtaget forskellige regler og retningslinier for, hvorledes kæmpere, sekundanter, dommere, klubber, repræsentanter og andre ledere inden for sporten, bør eller skal optræde.

Disse regler er netop lavet med hensigt på Fair Play og en god opførsel, i og ude for turneringer, samt af hensyn til folks opfattelse af sporten.

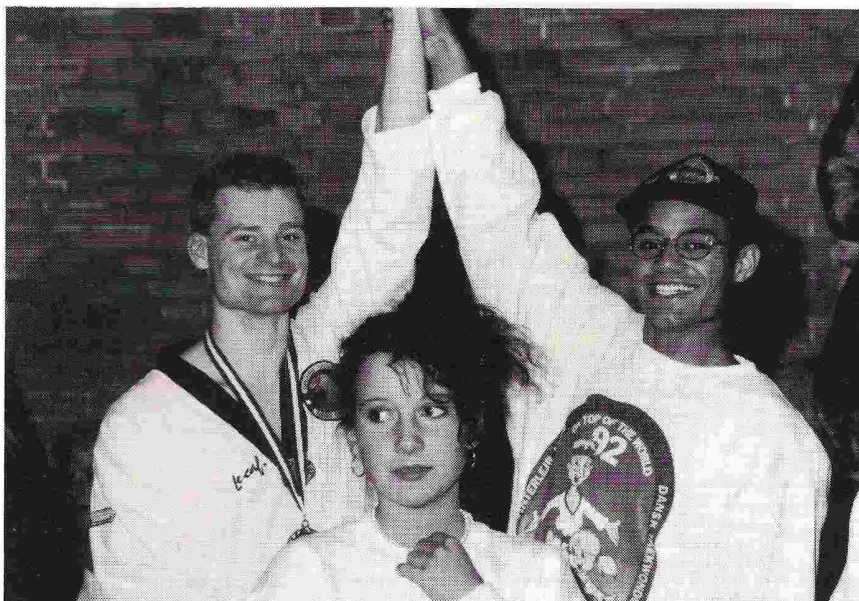
MEN, desværre bryder alt for mange klubber og kæmpere disse regler, uden at der bliver grebet ind over for dem.

Hvor tit ser vi ikke, at klubber (både kæmpere, sekundanter, tilskuere) reagerer voldsomt på dommerafgørelser, fordi de ikke vil acceptere et nederlag? Og ind imellem bruger feje kneb for at vinde for enhver pris.

Dette hænger måske sammen med, at det efterhånden mere er et spil om ikke at tabe ansigt eller anseelse, end at se realiteterne i øjnene. Så længe man vinder er man accepteret, men den dag hvor man taber, er man virkelig YT'.

Der bliver set ned på en, man skulle skamme sig over at bære klubbens navn. Man bliver pludselig sat i skammekrogen og man kan selv få lov til at tage kampudstyret af, tørre sved af tøjet, ja, sågar måske endda blod og lappe de dybe sår, ganske alene, for både sekundanter og de øvrige "klubkammerater" har vendt ryggen til. Man er åbenbart ikke noget værd, hvis man ikke vinder på banen eller på anden vis kan genvinde anseelsen. Sidst nævnte kan f.eks. opnås ved at føre sig frem på andres bekostning, f.eks. ved at stjæle andres udstyr, gennembanke eller latterliggøre andre. Er det en gennemsnits Taekwondo-udøver?

For uforstående virker det meget negativt, at se hvorledes sportens repræsentanter (det gælder alle) opfører sig. Eksempelvis ved at reagere voldsomt på dommerafgørelser, samt ved præmieoverrækkelsen, at vrænge næse af, eller vise dyb foragt for den vindende medalje eller de øvrige på sejrsskamlen. Det kan måske for mange virke som en lille bagatel, at mange ikke kan acceptere, at alle skal have muligheden for at følge

Fair-Play er også at glæde sig, når en anden vinder.

Foto: C.S.

med i, hvad der sker på kampbanerne. Men ind imellem viser det sig at resultere i slagsmål, og hvad tror I så ikke, at folk tænker om Taekwondo-folket (Det er vist ikke andet end slagsbrødre, lad mig komme væk).

"Godt nok skal man heppe på sine egne idoler, men derfor er deres modstandere jo ikke nødvendigvis nogle man behøver smatte ud eller på anden vis at uskadeliggøre". Selvfølgelig kan disse tilråb virke ophidsende, men kan vi være tjent med det. Vi skulle jo gerne mødes en anden dag under andre forhold, hvor det kunne

være meget godt at ha' et godt forhold til pågældende.

Man kunne jo spørge sig selv om Taekwondo lige som fodbold er ved at skabe alvorlige problemer for sig selv ved ikke at tage hensyn til etik, moral og Fair Play.

Er der behov for en stramning af de gældende regler, eller skal vores nuværende regler bare bruges noget bedre??

M.V.T.
Region Sjælland

Udpluk fra den seriøse danske dommerstand

KONKURRENCE

Spørgsmål: Hvor afholdes 1) Maj-lejren 2) Påskelejren?

Send dit svar på et kort eller på bagsiden af en lukket kuvert til:

TAEKWONDO

Carsten Stigers
Brendstrupvej 5
8200 Århus N

Senest d. 15/3 1993

Spørgsmålet i sidste nr. lød:

Er det nødvendig med DTF-licens for at være medlem af en TKD-klub?

Det rigtige svar er: Ja, man skal have DFT-licens.

Vinderen blev: Michael Schjoldager, Hjørring

 **NIPPON
SPORT**

**K
W
O
N**

En stærk
partner
ved din
side

KWON DANMARK
RUGVANG 59
5210 ODENSE NV
TLF. 66 16 13 11
FAX 66 16 13 33

SUPER TRÆNINGSLEJR I HOLSTEBRO

20. maj (Kr. Himmelfartsdag) - 23. maj afholdes international træningslejr i Holstebro med bl.a. disse instruktører:

Choi Kyoung An	8. dan	Viby
Dang Dinh Ky Tu	5. dan	Rødovre
Luigi Melis	5. dan	Maastricht
Henk Meijer	4. dan	Groningen (Hollandsk landstræner)
Lars Faurholt	Specialinstruktør	

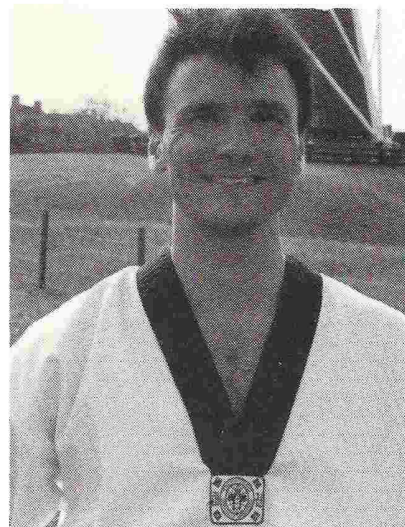
Kom og mød Taekwondo-udøvere fra ind- og udland. En lejr for dig, der gerne vil træne såvel kamp som traditionel Taekwondo. Der er selvfølgelig også graduering, party og meget andet spændende på lejren.

Indbydelser sendes ud til alle klubber.

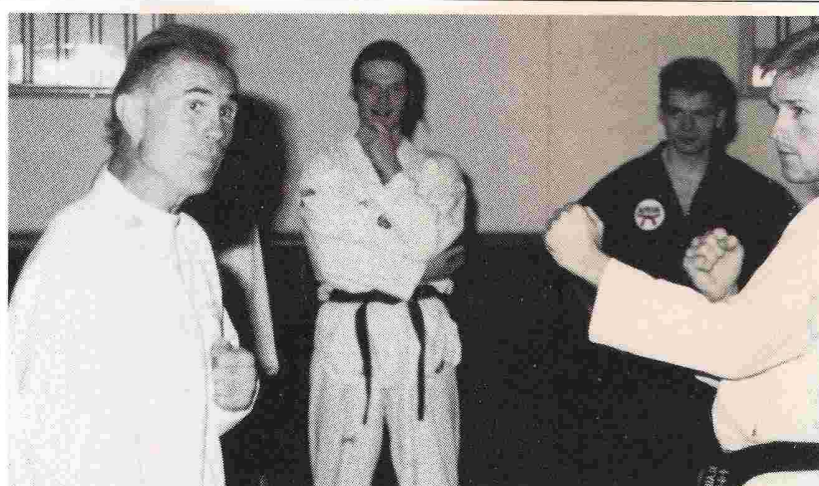
Pris for lejren: 250,- kr.

Pris for mad: 250,- kr.

Yderligere oplysninger: Claus Pedersen ☎ 97 48 42 06

Mød bl.a. LUIGI MELIS

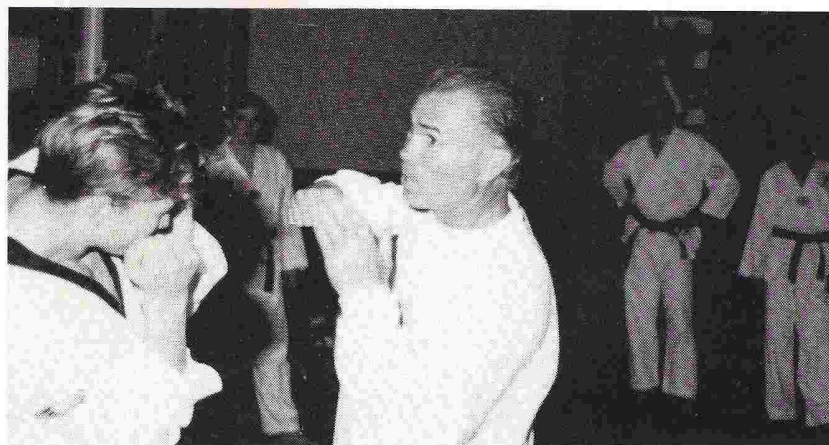
Me, nobody hits me !!!

Glimt ...

Ved E.M. for juniorer blev der for første gang brugt elektronisk pointmarkering. Inden for samme sekund skal mindst to dommere markere et point. Hvis alle 4 dommere markerer et point giver det 2 point, hvilket jo ikke er meningen. Lidt mere indkøring og nogle småændringer, så skal vi nok få glæde af det.

Glimt ...

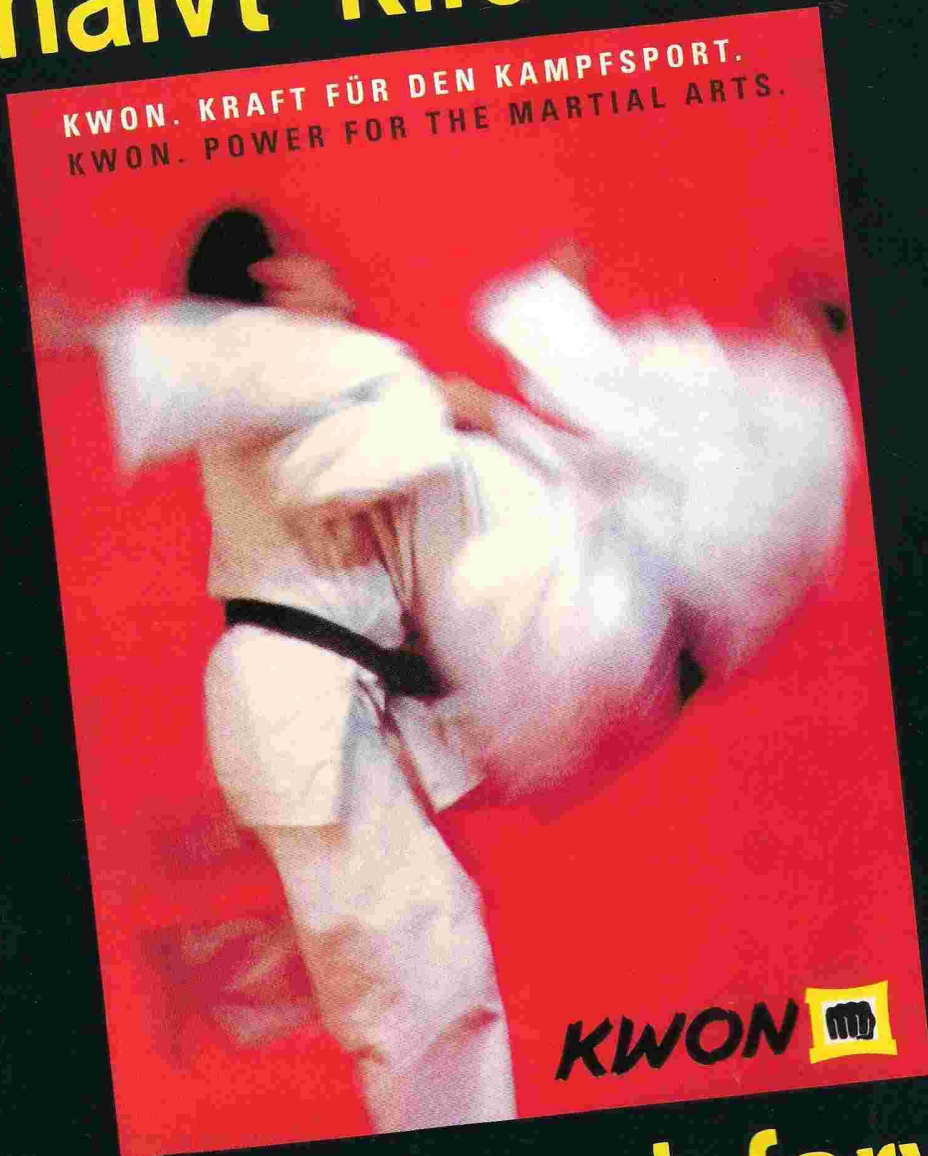
Nu er der ikke blot dopingtests ved de olympiske lege, men også graviditetstests. For at beskytte både barn og den kommende mor tester man i udsatte sportsgrene kvinderne for graviditet - og en kvindelig Taekwondo kæmper blev ved de netop overståede lege forment adgang til turneringen på dette grundlag.

Watch it !!!

Et halvt kilo

KWON. KRAFT FÜR DEN KAMPFSPORT.
KWON. POWER FOR THE MARTIAL ARTS.

KWON

i farver

Tre gode grunde til at du burde bestille det nye KWON katalog 92/93: For det første finder du her udstyr til næsten enhver kampsport, for det andet er udvalget blevet endnu større, og for det tredje koster det kun et frimærke eller et telefonopkald.

Send kuponen til: KWON Danmark,
Rugvang 59, 5210 Odense NV
Telefax 66 16 13 33
eller ring på telefon 66 16 13 11

Katalogbestilling

TK

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____

Tlf. _____ (Til statistik:) Sport _____

Fødselsår: _____ Klubindkøber: _____ Alm. udøver _____

KWON

DIN STYRKE I KAMPSPORTEN